

A MÉDIA AZ ÉLETEMBEN

Az ember szociális lény. Igénye és joga van arra, hogy gondolatait másokkal közölje. A tájékoztatás és tájékozódás az emberi élet tartozéka. A tömegkommunikáció ereje vitathatatlan. Helyi Egyházunkat is meg kell ismertetni a világgal és fordítva. Főegyházmegyénknek, vagy egyházmegyéinknek nyilatkoznia kell a mindennapi életéről és ugyanakkor ki kell javítania minden téves valósi értesülést a kereszténységről és az Egyházzal. A média szerepe megmutatni az Egyház igazi arcát, ami megkönnyítheti az eligazodást a bonyolult helyzetekben.

Gyakorlati éves kispapként kerültem először kapcsolatba a Mária Rádióval, ami az élmények sorozatával járt együtt. A gyulafehérvári stúdió igazi elindulása tavaly október 26-án történt, amikor nagy ünnepi ceremónia keretén belül megáldotta az új stúdiót, itt Dél-Erdélyben dr. Oláh Zoltán, intézetünk rektora. Kiforrott csapatnak lettem a tagja, és valami egészen új kezdődött el. Épp egy krízis lépett be az életembe, amivel nem tudtam hirtelen mit kezdeni. Furcsa volt minden, mint ahogy annyi minden furcsa módon történik az életünkben, amikor Isten abba beavatkozik. Mert Ő soha nem úgy jelentkezik, mint ahogyan azt mi várnánk. Ez is jelzi, hogy Ő az!

Van egy példaképem, akit nem is olyan régen fedeztem fel: Boldog II. János Pál,

aki nagyon is explicit módon, teológiai terminusokkal beszélt az emberi-társadalmi kommunikáció és médiakommunikáció témájáról 27 éves pápasága alatt. Ez a pápa, aki először ember volt felismerte, hogy az emberek ma nagyon összezavarodottak etikai, lelkiismereti vonatkozásban. Mindezt helyre kell tenni és szerinte először találkozni kell az élő

Krisztussal ahhoz, hogy a krisztusi küldetésben részt vállalhassunk. A

lelkiéletemben jelenlevő krízis épp erre volt jó, megtapasztalnom a kicsinységem és találkoznom Krisztussal, akit to-



vább adhatok környezetünk egyik legnagyobb plébániáján a Mária Rádióba.

Mindez persze nem volt zökkenőmentes, ma sem az, mert mindig mindent újra kell kezdenünk. Műsoraink elindításakor félelem volt bennem, egyrészt nem értettem, vagy nem értettük a rádiózáshoz, ezt nem is tanuljuk. A fő kérdésem sokáig ez volt: mindez vajon nem fog a minőség rovására menni? Minderre a választ Nagyváradon kaptam meg, amikor egy alkalommal a csapatunk a Materbe látogatott. A munkatársaink szerint attól függ, hogy minek tartjuk a rádiót. Elmondták, a Mária Rádiót soha nem tartották a szó szoros értelmében vett rádiónak, ahol mindennek tökéletesnek kell lenni. A Mária Rádió egy evangelizációs eszköz.

Evangelizálni pedig csak az tud, akinek lelkében van valami, ami kifelé kívánczik. Persze ez nem jelenti azt, hogy nem törekszünk a képzésre, sőt igenis fontos, hogy igényes műsoraink kerüljenek ki, amelyek tartalmasak és az Isten üzentét hordozzák.

Közismert, hogy interaktív rádió vagyunk, sok teret biztosít a négy stúdió azoknak, akik be akarnak telefonálni, meghallgatjuk őket, együtt imádkozunk velük. Az egyszerű ember, akinek néhány osztálya van, nem nagyon mer beszélni egy szakmailag kikupálódott, gyönyörűen beszélő műsorvezetővel. De amikor meghallja, hogy ez a rádió is csetlik, botlik, egyre inkább magáénak érzi.

Társaimmal folyamatosan tanuljuk, hogy egymásnak jeleznünk kell a hibákat, mert azokat ki kell javítani és abból mi magunk is sokat tanulhatunk. Puskás Attila társam fogalmazott egyszer nagyon szépen: *A Mária Rádió, a kispapok életében egy jó műhely.* És szerintem igaza

van! Ez a rádió csak szeretetből tud működni. Mindezt gyakran tapasztalom, társaim és hallgatóink részéről is! A műsorokkal kapcsolatban, törekszünk a kereteket megtartani, és azt adni, amivel rendelkezünk. Hisz kincseinket akarjuk megosztani az isteni életet vágyókkal.

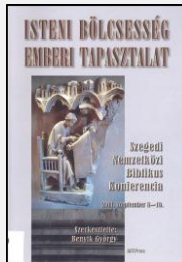
Szemináriumunk életében, - úgy érzem - csendben vagyunk jelen, a csapat számomra egy nélkülözhetetlen család, és valami nagyon fontos tapasztalatok: számíthatok ezekre az emberekre, valóbban kispap testvéreim. Vágyam, hogy majd papként a testvériség és a közös cél továbbra is összetart bennünket! Jó Isten eszközének lenni, hisz elrejtett és csodálatos istenarcok vagyunk. Örömteli pillanatok azok, amikor a mikrofonok elé ülünk, mert sokszor összeszokottan látunk hozzá a teendőkhöz és vidáman próbáljuk építeni Isten országát a Szűz Anya rádiójában.

Csiki Szabolcs

Teológus - V. évfolyam.

Gyulafehérvári Hittudományi Főiskola



ÚJDONSÁG		ÚJDONSÁG	
	Bánkuti Gábor, Varga Szabolcs, Vértesi Lázár (szerk.)		Benyik György (szerk.)
	A 20. század egyház- és társadalomtörténetének metszéspontjai		Isteni bölcsesség, emberi tapasztalat – 23. Nemzetközi Biblikus Konferencia
	PPHF Pécsi Egyháztörténeti Intézet		JATEPress
	Pécs, 2012.		Szeged, 2012.